

யோவேல் புத்தகமும் லவோதிக் கேயா ஏழாம் நாள் அட்வென்டிஸ்ட் சபையும் - எண் நாற்பத்துநான்கு

Jeff Pippenger
2026-02-10

எண் நாற்பத்திநான்கு

1844 ஆம் ஆண்டில், உடன்படிக்கையின் பெட்டகத்தினுள் சகோதரி வைட் நோக்கினபோது, ஏழாம் நாளின் சப்தம் பற்றிய போதனை முத்திரை நீக்கப்பட்டதாகவும், பின்னர் அவருக்கு வலியுறுத்தப்பட்டதாகவும் இருந்தது. மேலும், கடைசி நாட்களில் அவதாரப் போதனைக்கும் அதே பரலோக வலியுறுத்தல் உண்டென அவர் பதிவு செய்தார். ஏழாம் நாளின் சப்தம், நிழலுருவிற்கு எதிரான பிராயச்சித்த நாளின் ஆரம்பத்தில் பெட்டகத்திலிருந்து வரும் விசேஷ ஒளியைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது; அதுபோல ஏழாம் ஆண்டின் சப்தம், நிழலுருவிற்கு எதிரான பிராயச்சித்த நாள் தன் நிறைவை அடையும் வேளையில் பெட்டகத்திலிருந்து வரும் விசேஷ ஒளியைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

லேவியராகமம் இருபத்து மூன்றின் கடைசி பரிசுத்தச் சபைக்கூட்டத்தில் அவதாரக் கோட்பாடு முன்மாதிரியாகக் காணப்படுகிறது; அது லேவியராகமம் இருபத்து மூன்றின் தொடக்கத்தில் வரும் முதல் பரிசுத்தச் சபைக்கூட்டமான ஏழாம் நாள் சபத்திற்கான ஓமேகாவாகும். அந்த முதல் சபத்து தேவனுடைய சிருஷ்டி வல்லமையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது; கடைசி சபத்து அவருடைய மறுசிருஷ்டி வல்லமையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. அந்த முதல் சபத்து "23" என்ற எண்ணாலும், கடைசி "252" என்ற எண்ணாலும் குறிக்கப்படுகிறது.

அந்த இரண்டு சின்னங்களும் லேவியராகமம் இருபத்திமூன்றின் தொடக்கமும் முடிவும் ஆக உள்ளன; மேலும் அவை மில்லரைட் வரலாற்றிற்கும் தொடக்கமும் முடிவும் ஆக உள்ளன. 1798ஆம் ஆண்டு, இஸ்ரவேலின் வடக்கு ராஜ்யத்திற்கெதிராக இருந்த 2,520 ஆண்டுகளின் நிறைவேற்றமாக இருந்தது; 2,300 ஆண்டுகள் 1844 அக்டோபர் 22 அன்று நிறைவேறின. சகோதரி ஓயிட் பரிசுத்தஸ்தலத்திற்குள் நடத்தப்பட்டு பத்து கற்பனைகளை நோக்கினபோது, அவர், கிறிஸ்து தமது சமாதானப்படுத்தும் கிரியையை நிறைவு செய்து கொண்டிருக்கும்போது, அவரைத் தொடர்ந்து மகா பரிசுத்தஸ்தலத்திற்குள் செல்லும் தேவனுடைய கடைசிநாள் ஜனங்களை முன்னடையாளப்படுத்தினார். ஆலயச் சோதனை என்பது ஆட்டுக்குட்டி எங்கே போகிறானோ அங்கேயெல்லாம் அவரைப் பின்பற்றுகிற சோதனையாகும்.

இவர்கள் பெண்களினால் கலங்கப்படாதவர்கள்; ஏனெனில் அவர்கள் கன்னியர். ஆட்டு க்கு ட்டி யானவர் எங்கு சென்றாலு ம், அங்கே இவர்களு ம் அவரைப் பி ன்பற்று கி றவர்கள். இவர்கள் மனு ஷரிடமி ரு ந்து மீ ட்கப்பட தேவனு க்கு ம் ஆட்டு க்கு ட்டி யானவரு க்கு ம் மு தற்பலன்களாயி ரு க்கி றவர்கள். வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் 14:4.

தீர்க்கதரிசியாகிய சகோதரி வைட், ஆதியில் விசுவாசத்தினால் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் நுழைந்த விசுவாசிகளை எடுத்துக்காட்டிக் கொண்டிருந்தார்; இவ்வாறு செய்வதன் மூலம், முடிவுக் காலத்தில் விசுவாசத்தினால் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் நுழைந்து பின்னர் உடன்படிக்கைப் பேழைக்குள் நோக்குகிற விசுவாசிகளுக்கான ஒரு முன்மாதிரியையும் அவர் வழங்கிக் கொண்டிருந்தார். அங்கே வெளிச்சமாய்க் காட்டப்படுவதாவது, அவதாரக் கோட்பாடும், ஒன்றிப்புக் கிரியையின் நிறைவு பெறுதலும் ஆகும். படைப்பையும் மறுபடைப்பையும் குறிக்கும் இரண்டு ஓய்வுநாட்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் இரண்டு மூடும் கேரூபுகளை அவர்கள் காண்கிறார்கள். மேலும், பேழையின் ஒரு பக்கத்தில் 252-யையும் மற்றொரு பக்கத்தில் 23-யையும் அவர்கள் கண்டு, படைப்பும் மறுபடைப்பும் உடன் ஒத்திசைவாக, 23 என்பது தெய்வீகம் மனிதத்துவத்துடன் இணையுமெனும் திருமணத்தைக் குறிக்கிறது என்றும், 252 என்பது தெய்வீகத்துடன் இணைக்கப்பட்ட மனிதனாக ஒரு மனிதன் உருமாறுதலின் சின்னமாக இருப்பதையும் அவர்கள் உணர்கிறார்கள்.

கருணை ஆசனம் அகற்றப்பட வேண்டியதல்ல; ஆகையால் சகோதரி வைட் அதன் உள்ளே நோக்கிப் பார்த்தது ஒரு விசேஷ வெளிப்பாடாகும்; தீர்க்கதரிசன ரீதியாக அந்த உருவகப்படம், அவர் வாழ்ந்த நாட்களைவிட, பிற்கால நாட்களுக்கே அதிகமாக உரியது. நாம் நோக்கினால் மாற்றப்படுகிறோம். ஆலயச் சோதனை என்பது, கிறிஸ்து தமது கன்னியான ஜனங்களை தமது ஆலயத்திற்குள் படிப்படியாக நடத்திச் செல்லுதலாகும். தீர்க்கதரிசனச் சத்தியங்கள், நள்ளிரவுக் கூக்குரலின் செய்தியால் வெளிச்சமூட்டப்பட்ட பாதையின் படிகளைக் குறிக்கின்றன.

நாற்பத்தாறு ஆண்டுகளாக இருந்த மில்லரைட் ஆலயம் ஒரு படியாகும்.

"23" எனும் மனித ஆலயம், (ஆணும் பெண்ணுமாக அவர் அவர்களைச் சிருஷ்டித்தார்) ஒரு படியாகும்.

கிறிஸ்து மூன்று நாட்களில் தமது ஆலயத்தை எழுப்புவது ஒரு படியாகும்.

களஞ்சியம் மல்கியாவின் ஆலயமாகும்.

நெகேமியா தோபியாவின் அவமரியாதையான மாசுபாட்டிலிருந்து களஞ்சிய அறையைச் சுத்திகரித்தான்.

அந்த ஆலயத்தில்தான் ராஜாவாகிய யோசியாவின் சீர்திருத்தக் காலத்தில் பிரதான ஆசாரியனாகிய ஹில்கியா மோசேயின் எழுத்துகளை கண்டுபிடித்தான்.

நெகேமியா அசுத்தீகரிப்பிலிருந்து சுத்திகரித்த ஆலயம், சகோதரி வைட் குறிப்பிடுவதுபோல, கிறிஸ்து இருமுறை அதன் “புனிதநிந்தனையான அவமதிப்பிலிருந்து” சுத்திகரித்த அதே ஆலயமே ஆகும்.

மில்லரின் கனவில் தோன்றிய பெட்டி ஒரு படிக்கட்டு ஆக இருந்தது.

கிறிஸ்து தமது விசுவாசமுள்ளவர்களை மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் நடத்திச் சென்ற பின்பு, சகோதரி வைட்டிற்கு உடன்படிக்கையின் பெட்டியினிடமாகக் காண்பிக்கப்பட்டதுபோல், அவர் அவர்களை அந்தப் பெட்டியினிடமாக நடத்தி, கிருபாசனத்தை உயர்த்தி, அவர்கள் அதன் உள்ளே நோக்க அனுமதிக்கிறார். அவர்கள் அதன் உள்ளே நோக்கும் போது, அவதாரக் கோட்பாடும் ஏழாம் நாள் சப்தமும் இரண்டும் மென்மையான ஒளிவட்டத்தால் சூழப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அவர்கள் காண்கிறார்கள். “மென்மையான ஒளிக்கதிரால் சூழப்பட்ட” அந்தக் கோட்பாடுகளை உணர்கிறவர்கள், வரியின்மேல் வரி, விசுவாசத்தினால் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் நுழைந்து உடன்படிக்கையின் பெட்டிக்குள் நோக்கும் சகோதரி வைட்டுடன் ஒத்திசைவாக நிற்கின்றனர்.

பண்டைய தீர்க்கதரிசிகள் தாங்கள் வாழ்ந்த நாட்களைக் காட்டிலும், பிந்திய நாட்களைப் பற்றியே இன்னும் குறிப்பாகப் பேசினர். அந்தப் பண்டைய தீர்க்கதரிசிகள் தாமே சாட்சியின் ஒரு பகுதியாகும்போது, அவர்கள் பிந்திய நாட்களில் உள்ள தேவனுடைய ஜனங்களைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்; பிந்திய நாட்களில் உள்ள தேவனுடைய ஜனங்கள் ஒருநூற்று நாற்பத்திநான்காயிரம் ஆவர். சகோதரி வைட், ஒருவேளை, மிக முக்கியமான பண்டைய தீர்க்கதரிசியாக இருக்கலாம்; ஏனெனில் அவருடைய எல்லா எழுத்துக்காட்டுகளும் ஒருநூற்று நாற்பத்திநான்காயிரத்தின் ஒமேகா வரலாற்றின் ஆல்பா வரலாற்றையே பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. எல்லா தீர்க்கதரிசிகளும் மீதமுள்ளவர்களைச் சித்தரிக்கின்றனர்; ஆனால் சகோதரி வைட் மேலும் ஒரு ஆரம்ப வரலாற்றையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்; அது முடிவுக் கால வரலாற்றில்—எழுத்துக்கு எழுத்து—நிறைவேறுகிறது.

ஆல்பா அடித்தள வரலாற்றில், சிஸ்டர் வைட் தரிசனத்தில் பரலோகப் பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்படுகிறார். அங்கே சென்றபோது, உடன்படிக்கைப் பெட்டியின் மேலிருந்த, அகற்றப்படக்கூடாத கிருபாசனம் உயர்த்தப்பட்டது; அப்படியே சிஸ்டர் வைட் அதன் உள்ளே நோக்கிப் பார்க்கும்படி செய்யப்பட்டதில், அவர் பத்துக் கற்பனைகளைக் கண்டார்.

“மி கப் பரிசு த்தமான இடத்தி ல் நான் ஒரு பேழையைக் கண்டேன்; அதி ன் மேற்பகு தி யு ம்பக்கங்களு ம் மி கச் சு த்தமான பொன்னால் ஆனிரு ந்தன. பேழையி ன் ஒவ்வொரு மு னையி லு ம் அழகி ய ஒரு கேரு பு இரு ந்த அவற்றி ன் சி ரகு கள் அதன் மேல் வி ரிந்தி ரு ந்தன. அவற்றி ன் மு கங்கள் ஒன்றையொன்று நோக்கி த்தி ரு ம்பி யி ரு ந்தன, மேலு ம் அவை

கீழ்நோக்கிப் பார்த்தன. அந்தத் தூதர்களுக்கி டையி ல் ஒரு பொன்னா னைத் தூதர் பக்கலம் இருந்தது. தூதர்கள் நின்றி ருந்த பேழையி ன் மேல், தேவன் வாசமாயி ருந்த சிங்காசனம்போலத் தோன்றி யமி குந்த பி ரகாசமு ள் மகிமை ஒன்று இருந்தது. இயேசு பேழையரு கேநின்றி ருந்தார்; பரிசுத்தவான்களின் ஜெபங்கள் அவரிடத்தி ல் உயர்ந்து வந்தபோது, தூதர் பக்கலத்தி லி ருந்த தூதர் பம்பு கையெழுந்தது, மேலு ம் அவர் அந்தத் தூதரின் பத்தி ன் பு கையு டன் அவர்களு டைய ஜெபங்களைத் தமது பி தாவி னிடத்தி ல் ஏறெடுக்கச் செய்தார். பேழையி ன் உள்ளே மன்னாவைக் கொண்ட பொற்கு டுவை, து ளிர்த்த ஆரோனின் கோல், மேலு ம் ஒரு புத்தகம்போல மடங்கி யி ருந்த கல் பலகைகள் இருந்தன. இயேசு அவற்றைத் திறந்தார்; அப்பொழுது தேவனு டைய வி ரலால் எழுதப்பட்ட பத்துக் கற்பனைகளையு ம் அவற்றி ன் மேல் நான் கண்டேன். ஒரு பலகையி ல் நான்கு ம், மற்றொன்றி ல் ஆறு ம் இருந்தன. மு தல் பலகையி ல் இருந்த நான்கு, மற்ற ஆறையி ட அதி கமாக ஒளிவி ட்டன. ஆனால் நான்காம் கட்டளை, அதாவது ஓய்வு நாள் கட்டளை, அவையெல்லாவற்றையு ம் வி ட அதி கமாக ஒளிவி ட்டது; ஏனெனில் ஓய்வு நாள், தேவனு டைய பரிசுத்த நாமத்தி ற்கு மகிமையாயி ருந்து கைக்கொள்ளப்படு வதற்காகப் பி ரித்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. பரிசுத்த ஓய்வு நாள் மகிமையோடு தோன்றி யது — அதனைச் சுற்றி லு ம் முழு மகிமையி ன் ஒளிவட்டம் இருந்தது. ஓய்வு நாள் கட்டளை சி லு வையி ல் அறையப்படவி ல்லை என்பதை நான் கண்டேன். அது அப்படியே அறையப்பட்டிருந்தால், மற்ற ஒன்பது கட்டளைகளு ம் அப்படியே அறையப்பட்டிருக்க வேண்டு ம்; அப்படியானால் நான்காமதை மீறுவது போலவே அவையனைத்தையு ம் மீறுவதற்கு ம் நாம் சு தந்தி ரமு ள்ளவர்களாயி ருப்போம். தேவன் ஓய்வு நாளை மாற்றவி ல்லை என்பதை நான் கண்டேன்; ஏனெனில் அவர் ஒரு போது ம் மாறுவதி ல்லை. ஆனால் போப்பாண்டவர் அதை வாரத்தி ன் ஏழாம் நாளிலி ருந்து மு தல் நாளாக மாற்றி யி ருந்தார்; ஏனெனில் காலங்களையு ம் நியாயப்பி ரமாணங்களையு ம் மாற்று வான் அவனே.” Early Writings, 32.

பிலடெல்பிய மில்லரைட் இயக்கமாகத் தொடங்கி, பின்னர் 1856-இல் லவோதிக்கேய மில்லரைட் இயக்கமாக மாற்றமடைந்து, அதன்பின் 1863-இல் லவோதிக்கேய ஏழாம் நாள் அட்வென்டிஸ்ட் திருச்சபையாக உருவான மில்லரைட் இயக்கத்தின் அடித்தள வரலாற்றின் ஆல்பா கோட்பாடாக ஏழாம் நாள் சப்தா கோட்பாடு இருந்தது. மேலும், பிந்தைய நாட்களின் வரலாற்றில், ஒருநூற்று நாற்பத்திநாலாயிரம் பேரின் லவோதிக்கேய இயக்கம் ஒருநூற்று நாற்பத்திநாலாயிரம் பேரின் பிலடெல்பிய இயக்கமாக மாற்றமடையும் வேளையில், ஒமேகா கோட்பாட்டையும் சகோதரி ஓயிட் அடையாளப்படுத்துகிறார். ஆல்பா மற்றும் ஒமேகா ஒளிகள், ஏழாம் நாள் சப்தா கோட்பாட்டினாலும் அவதாரக் கோட்பாட்டினாலும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றன.

“தேவரு டன் ஐக்கி யமாக இருப்பவர்கள் நீதி யி ன்கு ரியனின் வெளிச்சத்தி ல் நடக்கி றார்கள். அவர்கள் தேவனு க்கு முன்பாகத் தங்கள்

வழி யைச் சீ ர்கு லைப்பதன் மூ லம் தங்கள் மீ ட்பரு க்கு அவமதி ப்பு செய்யமாட்டார்கள். பரலோக ஒளி அவர்கள்மேல் பி ரகாசி க்கி றது . இப்பூ மி யி ன்வரலாற்றி ன்மு டி வை அவர்கள் அண்மி க்க அண்மி க்க, கி றி ஸ்து வைப் பற்றி ய அவர்களு டைய அறி வு ம், அவரைச் சார்ந்த தீ ர்க்கதரிசனங்களைப் பற்றி ய அவர்களு டைய அறி வு ம் மி கவு ம் பெரு கு கி றது . அவர்கள் தேவனு டைய பார்வையி ல் அளவற்ற மதி ப்பு டையவர்கள்; ஏனெனில் அவர்கள் அவரு டைய கு மாரனு டன் ஒன்று பாட்டி ல் உள்ளவர்கள். அவர்களு க்கு தேவனு டைய வார்த்தை ஒப்பி லாத அழகு ம் இனிமையு ம் உடையதாக உள்ளது . அவர்கள் அதன் மு க்கி யத்து வத்தை உணர்கி றார்கள். சத்தி யம் அவர்களு க்கு வெளிப்படு த்தப்படு கி றது . அவதாரத்தி ன் போதனை மென்மையான ஒளிவீ ச்சால் சூ ழப்பட்டதாகி றது . எல்லா இரகசி யங்களையு ம் தி றந்து , எல்லா சி ரமங்களையு ம் தீ ர்க்கு ம் தி றவு கோல் வேதாகமமே என்று அவர்கள் காண்கி றார்கள். ஒளியை ஏற்று க்கொண்டு ஒளியி ல் நடக்க வி ரு ப்பமி ல்லாதவர்கள் தேவபக்தி யி ன் இரகசி யத்தைப் பு ரிந்து கொள் இயலாதவர்களாக இரு ப்பார்கள்; ஆனால் சி லு வையை எடு த்து க்கொண்டு இயேசு வைப் பி ன்பற்றத் தயங்காதவர்கள், தேவனு டைய ஒளியி ல் ஒளியைக் காண்பார்கள்.” The Southern Watchman, April 4, 1905.

“உடலெடுத்தலின் கோட்பாடு” “தெய்வபக்தியின் இரகசியம்” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

மேலும் எவராலும் மறுக்கமுடியாதபடி, தேவபக்தியின் இரகசியம் மகத்தானது: தேவன் மாம்சத்தில் வெளிப்பட்டார்; ஆவியினால் நீதிமானென்று நிரூபிக்கப்பட்டார்; தூதர்களுக்குக் காணப்பட்டார்; ஜாதிகளிடத்தில் பிரசங்கிக்கப்பட்டார்; உலகத்தில் விசுவாசிக்கப்பட்டார்; மகிமையிலே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார். 1 தீமோத்தேயு 3:16.

“இரகசியம்” இறுதியான தலைமுறைவரை மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது; அந்நேரத்தில் விசுவாசமுள்ளவர்கள், அவதாரக் கோட்பாடு ஏழாம் நாளின் சபத்தின் ஒமேகாவாக இருக்கிறது என்பதை காண்கிறார்கள்.

யுகங்களிலிருந்தும் தலைமுறைகளிலிருந்தும் மறைக்கப்பட்டிருந்த அந்த இரகசியம்கூட இப்போது அவருடைய பரிசுத்தவான்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டது. ஜாதியார்களுக்குள் இருக்கும் இந்த இரகசியத்தின் மகிமையான ஐசுவரியம் என்னவென்பதை தேவன் அறிவிக்க விரும்பினார்; அது உங்களுக்குள் இருக்கும் கிறிஸ்துவே, மகிமையின் நம்பிக்கை. கொலோசெயர் 1:26, 27.

“மறைபொரு ள்” ஒன்றைப் பற்றி , அது “மறைக்கப்பட்டி ரு ந்தது ” என்று ம், ஆனால் அந்த மறைபொரு ள் கடைசி நாட்களில் “வெளிப்படு த்தப்பட்டது ” என்று ம் பேசு வது கொலோசெயர் 1:26 ஆக இரு ப்பது மி கவு ம் பொரு த்தமானதாகு ம். தீ ர்க்கதரிசன ஒளி வெளிப்படு த்தப்படு வது ,

தீ ரக்கதரிசனம் மு த்தி ரை நீக்கப்படு ம்போது ஆகு ம்; இதற்கு தானியேல் பன்னிரண்டாம் அதி காரத்தி ல் காணப்படு ம் உரு வகம் சாட்சி யாக உள்ளது அங்கே 1,260 நாட்களின் மு டி வி ல், மு டி வு க்காலத்தி ல், ஒரு தீ ரக்கதரிசு மு த்தி ரை நீக்கப்படு கி றது . தலைமு றைகளாக மறைக்கப்பட்டி ரு ந்த அ தீ ரக்கதரிசனம் மு த்தி ரை நீக்கப்படு கி றது ; அந்தத் தீ ரக்கதரிசனமே சத்தி யமாகு ம்; அது மு த்தி ரை நீக்கப்பட்டபோது , ஞாயி ற்று க்கி ழமை சட்டத்தி ன் காலத்தி ல் பி றஜாதி யாரு க்கு அறி வி க்கப்படு ம் "மகி மை அந்த மறைபொரு ள் உங்களு க்கு ள்கி றி ஸ்து இரு ப்பது தான், மகி மை நம்பி க்கை; இது ஏழாம் எக்காளம் ஊதப்படு ம் நாட்களில் நிறைவேற்றப்படு கி றது .

ஆனால் ஏழாம் தூதனுடைய சத்தத்தின் நாட்களில், அவன் எக்காளம் ஊதத் தொடங்கும்போது, தேவனுடைய இரகசியம் நிறைவேறும்; அதை அவர் தமது ஊழியக்காரரான தீரக்கதரிசிகளுக்குத் அறிவித்திருக்கிறபடியே. வெளிப்படுத்தின் விசேஷம் 10:7.

வெளிப்படுத்தல் 10:7-ல் சித்தரிக்கப்பட்டபடி, ஏழாம் மாதத்தின் பத்தாம் நாளில் ஏழாவது தூதனின் சத்தம் ஒலிக்கத் தொடங்கியது என்பது முற்றிலும் பொருத்தமானதாகும். ஏழாவது தூதன் மூன்றாவது ஐயோவாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறார்; முதல் இரு ஐயோக்களும் இஸ்லாம் என்பதால், மூன்றாவது ஐயோ இஸ்லாம் என்பதற்கான இரண்டு சாட்சிகள் இவ்வாறு அளிக்கப்படுகின்றன. இஸ்லாமின் எக்காளம் முழங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது தேவனுடைய இரகசியம் நிறைவேறுகிறது.

ஏழாம் எக்காளத்தின் வரலாற்றில், உங்களுக்குள் இருப்பது கிறிஸ்துவின் இரகசியம், அல்லது அவர் மனித மாம்சத்தைத் தம்மேல் ஏற்றுக்கொண்டபோது கிறிஸ்துவினால் வெளிப்படுத்தப்பட்டபடி, தெய்வீகத்தும் மனிதத்துவமும் ஒன்றிணைந்திருக்கும் அவதாரக் கோட்பாடு முன்னிறுத்தப்படுகிறது; ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநாலாயிரம் பேரில் அடங்குவோருக்கான வேட்பாளர்கள், அவர்கள் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் பிரவேசிக்கத் தேவையான எண்ணெயும் விசுவாசமும் உடையவர்களா என்பதைப் பொருத்து சோதிக்கப்படுவார்கள். அவர்கள் தயங்கினால், இருள் அவர்கள்மேல் விழும்; அவர்கள் ஆட்டுக்குட்டி எங்கே சென்றாலும் அதைப் பின்பற்றினால், உடன்படிக்கையின் பெட்டகத்திற்குள் நோக்கும்படி அவர்கள் நடத்தப்படுவார்கள். அந்தப் பெட்டகத்தில் அவர்கள் ஏழாம் நாள் சப்தத்தின் கோட்பாட்டையும் அவதாரக் கோட்பாட்டையும் காண்பார்கள்.

இந்த இரண்டு கோட்பாடு கள் எவ்வளவு மு க்கி யமானவையாக இரு ந்தாலு ம், நான் கவனம் செலு த்து வது ஆல்பா மற்றும் ஓமேகா ஒளிகளின் மீ து அல்ல; மாறாக, தீ ரக்கதரிசி னி, தேவனு டைய ஜனங்கள் பரலோகப் பரிசு த்தஸ்தலத்தி ற்கு ள் பி ரவேசி த்து , உடன்படி க்கையி ன் பெட்டி க்கு ள் நோக்கு கி ன்றனர் என்பதைக் காட்சி ப்படு த்தி னாள் என்பதி லேயே ஆகு ம். பி ற்கால நாட்களில், ஒரு இலட்சத்து

நாற்பத்து நான்காயி ரத்தாரின் வரலாற்றி ல்,தி றக்கப்பட்ட உடன்படி க்கையி ன் பெட்டி யை உற்று நோக்கு வதற்காக, அந்த ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்து நான்காயி ரத்தார் மகா பரிசு த்த ஸ்தலத்தி ற்கு ள் அழைத்துச் செல்லப்படு கி ற ஒரு கட்டம் இரு க்க வேண்டு ம்.

இறுதிக் காலங்களில் தேவனுடைய ஜனங்களை தீர்க்கதரிசிகள் முன்னிறுத்துகின்றனர் என்பதை நம்பும் விசுவாசமும், வேதாகமத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு பிற தீர்க்கதரிசியைப்போலவே சகோதரி வைட்டும் எல்லாவகையிலும் அதே அளவு தேவப்பிரேரணையால் உந்தப்பட்டவர் என்பதை நம்பும் விசுவாசமும் உங்களுக்கிருந்தால்—அப்பொழுது நான் இப்போது முன்வைத்துள்ள இந்தப் பயன்பாடு உண்மையானதாகவே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும். சகோதரி வைட், 1844 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 22 அன்று விசுவாசமுள்ளவர்கள் செய்ததாகக் கூறுவதுபோல, அந்த ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்தினான்கு ஆயிரம் பேர் விசுவாசத்தினால் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றி மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் செல்ல வேண்டும். அப்பொழுது இரண்டு வகுப்பினர் வெளிப்பட்டனர்: விசுவாசத்தினால் உள்ளே செல்ல மறுத்தவர்கள், மற்றும் உள்ளே சென்றவர்கள்.

“கி றி ஸ்து வி ன்மு தல்வரு கையி ன் அறி வி ப்பி னிடத்தி ற்கு என் தி ரு ப்பப்பட்டது .இயேசு வு க்கான வழி யை ஆயத்தப்படு த்து ம்படி , எலி யாவி ன் ஆவி யி லு ம் வல்லமையி லு ம் யோவான் அனு ப்பப்பட்டா யோவானின் சாட்சி யை நிராகரித்தவர்கள், இயேசு வி ன் போதனைகளால் பயனடையவி ல்லை. அவரு டைய வரு கையை மு ன்கூ றி ய செய்தி க்கெதி ரான அவர்களு டைய எதி ர்ப்பு , அவர் மெசி யான் என்பதற்கான மி க வலி மையான சான்றையு ம் அவர்கள் எளிதி ல் ஏற்று க்கொள்ள மு டி யாத நிலையி ல் அவர்களை வைத்தது . யோவானின் செய்தி யை நிராகரித்தவர்களை, இன்னு ம் மேலு ம் மு ன்னேறி , கி றி ஸ்து வை நிராகரிக்கவு ம் சி லு வையி ல் அறையவு ம் சாத்தான் வழி நடத்தி னான். இவ்வாறு செய்வதன்மு லம், அவர்களை பரலோக பரிசு த்த ஸ்தலத்தி ற்கான வழி யை அவர்களு க்கு கற்பி த்தி ரு க்கு ம் பெந்தெகொஸ்தே நாளின் ஆசீ ர்வாதத்தைப் பெற மு டி யாத நிலையி ல் அவர்கள் தங்களை வைத்து க்கொண்டார்கள். ஆலயத்தி ரை கி ழி க்கப்பட்டது , யூ தர்களின் பலி களு ம் கட்டளைகளு ம் இனி ஏற்று க்கொள்ளப்படமாட்டாது என்பதை வெளிப்படு த்தி யது . மகா பலி செலு த்தப்பட்டி ரு ந்தது , அது ஏற்று க்கொள்ளப்பட்டி ரு ந்தது ; மேலு ம் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் இறங்கி வந்த பரிசு த்த ஆவி யானவர், சீ ஷர்களின் மனங்களை பூ மி யி லு ள்ள பரிசு த்த ஸ்தலத்தி லி ரு ந்து பரலோகத்தி லு ள்ள பரிசு த்த ஸ்தலத்தி ற்கு த்தி ரு ப்பி னார்; அங்கே இயேசு தமது சொந்த இரத்தத்தி னாலே பி ரவேசி த்து , தமது பரிகாரத்தி ன் பலன்களைத் தமது சீ ஷர்கள்மேல் பொழி யு ம்படி யாக இரு ந்தார். ஆனால் யூ தர்கள் மு ற்றி லு ம் இரு ளிலேயே வி டப்பட்டார்கள். இரட்சி ப்பி ன்தி ட்டத்தைப்பற்றி அவர்களு க்கு இரு க்கக்கூ டி ய ஒளியையெல்லாம் அவர்கள் இழந்தார்கள்; அப்படி யி ரு ந்து ம் தங்களின் பயனற்ற பலி களிலு ம் காணிக்கைகளிலு ம் இன்னு ம் நம்பி க்கை

வைத்தி ரு ந்தார்கள். பரலோக பரிசு த்தஸ்தலம் பூ மி யி லு ள்ள பரிசு த்தஸ்தலத்தி ன் இடத்தை எடு த்தி ரு ந்தது ; ஆனாலு ம் அந்த மாற்றத்தைப்பற்றி அவர்களு க்கு அறி வி ல்லை. ஆகையால் பரிசு த்த ஸ்தலத்தி ல்கி றி ஸ்து வி ன் மத்தி யஸ்தப் பணியால் அவர்கள் பயனடைய மு டி யவி ல்லை.”

“கி றி ஸ்து வைநிராகரித்து சி லு வையி ல் அறையச் செய்த யூ தர்களின் நடந்து கொள்ளு தலைக் கண்டு பலர் பயங்கரத்து டன் நோக்கு கி றார்கள்; மேலு ம் அவர்மேல் நிகழ்த்தப்பட்ட அவமானகரமான கொடு மைகளின் வரலாற்றை அவர்கள் வாசி க்கு ம்போது , தாங்கள் அவரை நேசி க்கி றோம் என்று ம், பேது ரு செய்தது போல் அவரை மறு த்தி ரு க் மாட்டோம் என்று ம், யூ தர்கள் செய்தது போல் அவரைச் சி லு வையி ல் அறையச் செய்தி ரு க்க மாட்டோம் என்று ம் நினைக்கி றார்கள். ஆனால் எல்லாரு டைய இரு தயங்களையு ம் வாசி க்கி ற தேவன், அவர்கள் உணர்ந்ததாகக் கூ றி ய இயேசு வி ன்மீ தான அந்த அன்பைச் சோதனைக்கு க் கொண்டு வந்தார். மு தல்து தனு டைய செய்தி ஏற்று க்கொள்ளப்பட்ட வி தத்தைப் பற்றி ப் பரலோகம் மு டு வது ம் ஆழ்ந்த ஆர்வத்து டன் நோக்கி க்கொண்டி ரு ந்தது . ஆனால் இயேசு வை நேசி ப்பதாக அறி க்கை செய்த அநேகர், சி லு வையி ன் வரலாற்றைப் படி க்கு ம்போது கண்ணீர் சி ந்தி யவர்களாயி ரு ந்தபோதி லு ம், அவரு வரு கையி ன் நற்செய்தி யை இகழ்ந்தார்கள். அந்தச் செய்தி யை மகி ழ்ச்சி யு டன் ஏற்று க்கொள்ளு வதற்கு ப் பதி லாக, அதைப் பொய்மயக்கமென்று அறி வி த்தார்கள். அவரு டைய வெளிப்பாட்டை நேசி த்தவர்களை அவர்கள் வெறு த்து , அவர்களைச் சபைகளிலி ரு ந்து வெளியேற்றி னார்கள். மு தல் செய்தி யை நிராகரித்தவர்கள் இரண்டாவது செய்தி யி னால் பயன் அடைய மு டி யவி ல்லை; மேலு ம், அவர்கள் வி சுவாசத்தி னால் இயேசு வோடு சேர்ந்து பரலோகப் பரிசு த்தஸ்தலத்தி ன் மகா பரிசு த்தஸ்தலத்தி ற்கு ள் பி ரவேசி க்கத் தயார்படு த்த வேண்டி ய நள்ளிரவு க்கு ரலி னாலு ம்கூ ட அவர்களு நன்மை ஏற்படவி ல்லை. மு ன்னைய அந்த இரு செய்தி களையு ம் நிராகரித்ததி னால், அவர்களு டைய அறி வை அவர்கள் இவ்வளவு இரு ட்டாக்கி க்கொண்டார்கள்; ஆகையால், மகா பரிசு த்த ஸ்தலத்தி ற்கான வழி யை எடு த்து க்காட்டு கி ற மூ ன்றாவது து தனு செய்தி யி ல் அவர்கள் எந்த ஒளியையு ம் காண மு டி யாது . யூ தர்கள் இயேசு வைச் சி லு வையி ல் அறைந்தது போலவே, பெயரளவி லான சபைகள் இந்தச் செய்தி களைச் சி லு வையி ல் அறைந்தி ரு க்கி ன்றன; ஆகையால், மகா பரிசு த்த ஸ்தலத்தி ற்கான வழி யைப் பற்றி ய அறி வு அவர்களு க்கு இல்லை என்று ம், அங்கே இயேசு செய்வதான நடு வு நிலையி னால் அவர்கள் பயன் அடைய மு டி யாது என்று ம் நான் கண்டேன். தங்களு க்கு ப் பயனற்ற பலி களைச் செலு த்தி ய யூ தர்களைப் போலவே, இயேசு வி ட்டு ச்சென்ற அந்தப் பி ரிவி ற்கே அவர்கள் தங்களு டைய பயனற்ற ஜெபங்களை ஏறெடு க்கி றார்கள்; இந்த வஞ்சகத்தி ல் மகி ழ்கி ற சாத்தான், மார்க்கப் பண்பை ஏற்று க்கொண்டு , கி றி ஸ்தவர்களென்று அறி க்கை செய்கி ற இவர்களின்

மனங்களைத் தன்னிடமே இழுத்துக்கொண்டு, தன் வல்லமையி னாலு ம், தன் அடையாளங்களினாலு ம், பொய்யான அதிசயங்களினாலு ம் செயல்பட்டு, அவர்களைத் தன் கண்ணியி ல் உறுதியாகப் பிணைக்கிறான்.” Early Writings, 259–261.

யோவான் ஸ்நானகரணம் கிறிஸ்துவம் சம்பந்தப்பட்ட வரலாற்றில் படிப்படியாக முன்னேறிய சோதனைச் செயல்முறையை, அது இறுதியில் யூதர்கள் முழுமையான இருளில் முடிந்ததையும், பின்னைய நாட்களின் பண்டைய தீர்க்கதரிசினியான சகோதரி வைட்டின் ஆல்பா வரலாறாகிய மில்லரைட் காலத்தில் நிகழ்ந்த அதே வரலாற்றை விளக்குவதற்காக சகோதரி வைட் சுட்டிக்காட்டுகிறார். ஆரம்பத்தில் உயிர்-மரணத் தீர்மானமாக இருந்த சோதனை, மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் பிரவேசிப்பதையா, அல்லது அப்படிச் செய்ய மறுப்பதையா சார்ந்திருந்தது. அப்படிச் செய்ய மறுத்தது, கிறிஸ்துவின் வரலாற்றில் கலகம்கொண்ட யூதர்கள்மேல் வந்த அதே இருளை, மில்லரைட் வரலாற்றின் கலகக்காரர்கள்மேலும் உண்டாக்கியது.

இயேசு எப்போதும் ஒரு காரியத்தின் முடிவை, அந்தக் காரியத்தின் தொடக்கத்தோடு இணைத்தே விளக்குகிறார்; ஆகையால், 1844 அக்டோபர் 22-ஆம் தேதியிலான சோதனையுடன் தொடர்பாக சகோதரி வைட் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் கொண்டுபோயப்பட்டு திறந்திருந்த பெட்டகத்தை நோக்கிப் பார்த்தபோது, அது ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநான்கு ஆயிரம் பேர் ஆட்டுக்குட்டியைப் பின்பற்றி மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் செல்வதிலோ, அல்லது பூரணமான நித்திய இருளுக்குள் செல்வதிலோ சோதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை அடையாளப்படுத்துகிறது. இந்த உண்மை, பண்டைய தீர்க்கதரிசிகள் தாமே பதிவுசெய்யப்பட்ட சாட்சியின் ஒரு பகுதியாக ஆகும்போது, அவர்கள் தேவனுடைய கடைசிக்கால ஜனங்களை விளக்குகின்றனர் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளும் விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் நிலைநிற்கிறது. சகோதரி வைட் இரு வகுப்பினரையும் விளக்குகிறார்.

“இவ்வித மனச்சோர்வி ன் நிலையி ல் இருந்தபோது, என் மனதி ல் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய ஒரு கனவு எனக்கு க்காணப்பட்டது. அக்கனவி ல் நான் ஒரு ஆலயத்தைப் பார்த்தேன்; அதற்குச் செல்வதற்கு அநேகர்தி ரண்டு வந்து கொண்டிருந்தார்கள். காலம்முடிவுறு ம் வேளையி ல், அந்த ஆலயத்தி ல் அடைக்கலம் புகுந்தவர்களே இரட்சிக்கப்படுவார்கள். வெளியே தங்கியிருந்த அனைவரும் என்றென்று ம் இழந்து போகிறவர்களாக இருப்பார்கள். வெளியி லிருந்த திரளான மக்கள் தங்கள் பல்வேறு வழிகளில் சென்று கொண்டிருந்தபடியே, ஆலயத்திற்குள் நுழைந்து கொண்டிருந்தவர்களை ஏளனமு ம் இகழ்ச்சியு ம் செய்தார்கள்; இந்தப்பாதுகாப்புத்திட்டம் ஒரு கூர்மையான வஞ்சகமே அன்றி வேறல்ல, உண்மையி ல்தவிர்க்கத்தக்க எந்த அபாயமு ம் இல்லை என்று அவர்களிடம் கூறினார்கள். ஆலயத்தி ன் சுவர்களுக் குள் வி ரைவாகச்

செல்ல அவர்களைத் தடுக்கு ம்படி , அவர்களில் சிலரை அவர்கள் பிடித்துக்கொள்ளவும் செய்தார்கள்."

"ஏளனப்படுத்தப்படுவேனோ என்ற பயத்தினால், மக்கள் கூட்டம் சிதறிச்செல்லும் வரையிலோ, அல்லது அவர்களால் கவனிக்கப்படாமல் நான் உள்ளே செல்லக்கூடிய தருணம் வரையிலோ காத்திருப்பதே நல்லது என்று நினைத்தேன். ஆனால் கூட்டம் குறைவதற்குப் பதிலாக அதிகரித்தது; மிகவும் தாமதமாகிவிடுமோ என்று அஞ்சிய நான், அவசரமாக என் வீட்டை விட்டு புறப்பட்டு, கூட்டத்தை ஊடுருவிச் சென்றேன். ஆலயத்தை அடைய வேண்டிய என் கலக்கத்தில், என்னைச் சூழ்ந்திருந்த திரளான மக்களை நான் கவனிக்கவுமில்லை, பொருட்படுத்தவுமில்லை. கட்டிடத்திற்குள் நுழைந்தபோது, அந்த விசாலமான ஆலயம் ஒரே ஒரு மாபெரும் தூணால் தாங்கப்பட்டிருப்பதையும், அதனோடு மிகவும் சிதைக்கப்பட்டு இரத்தம் சிந்திக் கொண்டிருந்த ஒரு ஆட்டுக்குட்டி கட்டப்பட்டிருப்பதையும் கண்டேன். அங்கே இருந்த நாங்கள், இந்த ஆட்டுக்குட்டி எங்களுக்காகவே கிழிக்கப்பட்டும் நொறுக்கப்பட்டும் இருந்தது என்பதை அறிந்திருந்தோம் போலத் தோன்றியது. ஆலயத்திற்குள் நுழைந்த அனைவரும் அதற்கு முன்பாக வந்து தங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிட வேண்டியிருந்தது."

"ஆட்டுக்குட்டிக்குப் முன்பாகவே உயர்த்தப்பட்ட ஆசனங்கள் இருந்தன; அவற்றின்மேல் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் தோன்றிய ஒரு கூட்டம் அமர்ந்திருந்தது. பரலோகத்தின் ஒளி அவர்களுடைய முகங்களின்மேல் பிரகாசிப்பதுபோல் தோன்றியது; அவர்கள் தேவனைத் துதித்து, தேவதூதர்களின் இசையைப் போன்றதாக உணரப்பட்ட ஆனந்தமிக்க ஸ்தோத்திரப்பாடல்களைப் பாடினார்கள். இவர்கள் ஆட்டுக்குட்டிக்குப் முன்பாக வந்து, தங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிட்டு, மன்னிப்பைப் பெற்று, இப்போது ஏதோ ஒரு ஆனந்தகரமான நிகழ்வை மகிழ்ச்சியான எதிர்பார்ப்புடன் காத்துக்கொண்டிருந்தவர்களே."

"நான் அந்தக் கட்டிடத்திற்குள் நுழைந்த பின்னரும், ஒரு பயம் என்னை ஆட்கொண்டது; மேலும், இந்த மக்களின் முன்பாக நான் என்னைத் தாழ்த்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற ஒரு வெட்க உணர்வு என்னை வந்தடைந்தது. ஆனால் நான் முன்னேறுமாறு ஏதோ ஒரு வல்லுறுத்தலால் நெருக்கப்பட்டவனாய் தோன்றினேன்; ஆட்டுக்குட்டியை எதிர்கொள்ளும்பொருட்டுத் தூணைச் சுற்றி மெதுவாகச் சென்று கொண்டிருந்தபோது, எக்காளம் ஒலித்தது, ஆலயம் அதிர்ந்தது, அங்கே கூடியிருந்த பரிசுத்தவான்களிடமிருந்து ஜெயமுழக்கங்கள் எழுந்தன, அச்சமுட்பெரும்பிரகாசம் அந்தக் கட்டிடத்தை ஒளிரச் செய்தது; பின்னர் அனைத்து மடர்ந்த இருளாயிற்று. அந்த ஆனந்தமிக்க மக்கள் அனைவரும் அந்தப் பிரகாசத்தோடு மறைந்து போயினர்; இரவி அமைதியான பயங்கரத்திலே நான் மட்டும்தனியாக விடப்பட்டேன். நான் மனவேதனையோடு விழித்தேன்; அது ஒரு கனவாய் இருந்தது என்று

என்னை நான் நம்பவைக்கவே முடியாதபடியாக இருந்தது. என் நியதி நிர்ணயி க்கப்பட்டு விட்டது என்று ம், கர்த்தரு டைய ஆவி என்னைவி ட் நீங்கி வி ட்டது, இனி ஒரு போது ம்தி ரு ம்பி வராது என்று ம் எனக்கு தோன்றி யது .”

“இதற்குப் பின்னர் விரைவிலே எனக்கு இன்னொரு கனவு ஏற்பட்டது. நான் என் முகத்தை என் கைகளில் புதைத்துக்கொண்டு, மிகுந்த மனச்சோர்வில் அமர்ந்திருந்ததாக எனக்குத் தோன்றியது; அப்போது நான் இவ்வாறு சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தேன்: இயேசு பூமியில் இருந்திருந்தால், நான் அவரிடத்தில் சென்று, அவருடைய பாதங்களில் விழுந்து, என் எல்லா துன்பங்களையும் அவரிடம் சொல்லியிருப்பேன். அவர் என்னை விலக்கிவிடமாட்டார்; அவர் என்மேல் இரக்கம் கொள்ளுவார்; நானோ அவரை எப்போதும் நேசித்து சேவித்திருப்பேன். அப்பொழுதே கதவு திறந்தது; அழகிய உருவமும் முகமுமுடைய ஒருவர் உள்ளே வந்தார். அவர் என்மேல் இரக்கமுடன் நோக்கி, ‘நீ இயேசுவைக் காண விரும்புகிறாயா? அவர் இங்கே இருக்கிறார்; நீ விரும்பினால் அவரைக் காணலாம். உனக்குச் சொந்தமான அனைத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்பற்று’ என்று கூறினார்.”

“இதைக் நான் விவரிக்க முடியாத ஆனந்தத்துடன் கேட்டேன்; மகிழ்ச்சியுடன் என் சிறிய உடைமைகளையெல்லாம், மதிப்புடன் பாதுகாத்திருந்த ஒவ்வொரு சிறுபொருளையும் எடுத்துக்கொண்டு, என் வழிகாட்டியைப் பின்பொடர்ந்தேன். அவர் என்னை மிகவும் செங்குத்தாகவும் வெளிப்படையாக பலவீனமாகவும் தோன்றிய ஒரு படிக்கட்டினிடத்திற்கு நடத்திச் சென்றார். நான் அந்தப் படிகளில் ஏறத் தொடங்கியபோது, எனக்கு மயக்கம் வந்து விழுந்துவிடாதபடிக்கு, என் கண்களை மேல்நோக்கி நிலைநிறுத்தியிருக்கும்படி அவர் எச்சரித்தார். அந்தக் கடினமான ஏற்றத்தில் ஏறிக்கொண்டிருந்த பலர், உச்சியை அடைவதற்குமுன்பே விழுந்துவிட்டனர்.”

“இறுதியாக நாங்கள் கடைசி படியை அடைந்து, ஒரு கதவின் முன் நின்றோம். அங்கே என்னுடன் கொண்டு வந்திருந்த அனைத்தையும் விட்டு விடும்படி என் வழிகாட்டி என்னை அறிவுறுத்தினார். நான் மகிழ்ச்சியுடன் அவற்றை கீழே வைத்தேன்; பின்னர் அவர் கதவைத் திறந்து, நான் உள்ளே செல்லும்படி கூறினார். ஒரு கணத்தில் நான் இயேசுவின் சந்நிதியில் நின்றிருந்தேன். அந்த அழகிய முகமலர்ச்சியை தவறாக உணர்வதற்கு இடமே இல்லை. அந்த தயாபரத்தும் மகிமையும் நிறைந்த தோற்றம் வேறு யாருக்குமே உரியதாக இருக்க முடியாது. அவருடைய பார்வை என்னமேல் தங்கியவுடன், என் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு சூழ்நிலையையும், என் உள்ளத்தின் எல்லா எண்ணங்களையும் உணர்வுகளையும் அவர் அறிந்திருக்கிறார் என்பதை நான் உடனே அறிந்தேன்.

“அவரு டைய பார்வையி லி ரு ந்து என்னை மறைத்து க்கொள்ள நான் மு யன்றேன்; அவரு டைய ஆராய்ந்து நோக்கு ம் கண்களைத்

தாங்கி க்கொள்ள இயலாதவளாக உணர்ந்தேன். ஆனால் அவர் புன்முறுவலுடன் அருகில் வந்து, என் தலையின் மேல் தமது கரத்தை வைத்து, 'பயப்படாதே' என்றார். அவருடைய இனிய குரலின் ஒலி, இதுவரை ஒரு போதும்தான் அனுபவிக்காத மகிழ்ச்சியால் என் இருதயத்தை துடிக்கச் செய்தது. ஒரு வார்த்தையாவது சொல்ல முடியாத அளவுக்கு நான் ஆனந்தமுற்றிருந்தேன்; உணர்ச்சியால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு, அவரது பாதங்களில் விழுந்து நமஸ்கரித்தேன். அங்கே உதவியற்றவளாய் படுத்திருந்தபோது, அழகுமிக மையுடைய நிறைந்த காட்சிகள் என் முன்னே சென்றன; நான் பரலோகத்தின் பாதுகாப்பையுடைய சமாதானத்தையுடைய அடைந்துவிட்டது போல தோன்றியது. இறுதியில் என்பலம்திரும்பி வந்தது; நான் எழுந்தேன். இயேசுவின் அன்புள்ள கண்கள் இன்னும் என் மேல் நிலைத்திருந்தன; அவருடைய புன்முறுவல் என் ஆத்துமாவை மகிழ்ச்சியால் நிரப்பியது. அவருடைய சந்நிதி என்னை பரிசுத்தமான பக்திப்பயத்தாலும் சொல்லி முடியாத அன்பாலும் நிரப்பியது.

"இப்போது என் வழிகாட்டிக் கதவைத் திறந்தார்; நாங்கள் இருவரும் வெளியே சென்றோம். நான் வெளியே விட்டுவந்திருந்த எல்லா பொருட்களையும் மீண்டும் எடுத்துக்கொள்ளும்படி அவர் என்னைக் கூறினார். அது முடிந்தபின், நெருக்கமாகச் சுருட்டப்பட்டிருந்த ஒரு பச்சைக் கயிற்றை அவர் என் கையில் கொடுத்தார். அதை என் இதயத்திற்கருகில் வைத்துக்கொள்ளும்படியும், நான் இயேசுவைக் காண விரும்பும் போது அதை என் மார்பிலிருந்து எடுத்து இயன்றவரை நீட்டும்படியும் அவர் என்னை அறிவுறுத்தினார். அது நீண்ட நேரம் சுருண்டபடியே இருக்க விடாதிருக்கும்படி அவர் என்னை எச்சரித்தார்; அப்படிச் செய்தால் அது முடிச்சுப்பட்டு, நேராக்குவதற்கு கடினமாகிவிடும் என்றார். நான் அந்தக் கயிற்றை என் இதயத்தருகில் வைத்து, குறுகிய பதிகளை மகிழ்ச்சியுடன் இறங்கி, ஆண்டவரைத் துதித்துக்கொண்டு, நான் சந்தித்த அனைவரிடமும் இயேசுவை எங்கே காணலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டே சென்றேன். இந்தச் சொப்பனம் எனக்கு நம்பிக்கையைக் கொடுத்தது. அந்தப் பச்சைக் கயிறு என் மனதில் விசுவாசத்தைச் சுட்டிக்காட்டியது; தேவனில் நம்பிக்கை வைப்பதின் அழகும் எளிமையும் என் ஆத்துமாவுக்கு வெளிச்சமாய்த் தோன்றத் தொடங்கின." Testimonies, volume 1, 27-29.

1844ஆம் ஆண்டின் ஆகஸ்ட் 17 அன்று நடைபெற்ற எக்செட்டர் முகாம் கூட்டத்தின் முடிவிலிருந்து அக்டோபர் 22 வரை அறுபத்து ஆறு நாட்கள் இருந்தன. அந்த அறுபத்து ஆறு நாட்கள் நள்ளிரவுக் கூக்குரலின் அறிவிப்புக் காலத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன; மேலும் பத்து கன்னியர் பற்றிய உவமையின் சூழலில், அந்நேரத்தில் அந்தச் செய்தியை அறிவித்தவர்கள் எண்ணெய் உடையவர்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர்; அந்நேரத்தில் அந்தச் செய்தியை அறிவிக்காதவர்களோ எண்ணெய் இல்லாதவர்களாயிருந்தனர்.

உவமைக் கதையி ல், தாமதி க்கு ம் காலத்தி ன் தொடக்கத்தி லே தி ரு மணம் நடைபெற்றது . சட்டப்பூ ர்வமான தி ரு மணம் நடைபெற்றது ; பி ன்னர் அனைவரு ம் தங்கள் தங்கள் வீ டு களு க்கு ச் சென்று , தி ரு மணத்தை மு ழு மைப்படு த்து வது ஏற்றதா என்று மணமகனின் தந்தை தீ ர்மானிக்கு வரை காத்தி ரு ந்தார்கள். மு தல்தி ரு மணத்து க்கு ம் நடு இரவி ல் நடை இரண்டாவது வி ழாவு க்கு ம் இடையி ல் நிகழு ம் வி சு வாசத்து ரோகம், வி பச்சாரமாகக் கரு தப்பட்டது . தாமதி க்கு ம் காலம், ஒரு கு றி ப்பி ட்ட காலப்பகு தி யி ல் மணமகளு க்கு ச் சம்பவி ப்பதைக் காண மணமகனின் தந்தை காத்தி ரு ந்ததன் அடி ப்படையி ல் நிர்ணயி க்கப்பட்டது . அவள் கர்ப்பமாக இரு ந்தாளா?

தந்தை அனைத்தும் நன்றாக இருக்கிறது என்று தீர்மானித்தபோது, நள்ளிரவுப் பேரணியம் தொடங்கியது; அது பாலஸ்தீனத்தின் பகல்நேரத்தை ஒடுக்குகிற கடுமையான வெப்பத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக இரவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்தக் காரணத்தினாலே, மணவாட்டியின் உடனிருந்தவர்களாகிய, உவமையில் குறிப்பிடப்பட்ட கன்னிகைகள், திருமணத்திற்குச் செல்லும் பேரணியம் தொடங்கிவிட்டது என்று அறிவிக்கும் நள்ளிரவுக் கூக்குரலுக்காகக் காத்திருக்கும்போது, தமக்கென விளக்கும் எண்ணெய் இருப்பும் ஆயத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டியிருந்தது; ஏனெனில் அது இரவில் நடைபெற வேண்டியதாக இருந்தது. எக்ஸெட்டரில் நள்ளிரவுக் கூக்குரல் வந்தது; அப்போது பேரணியத்திற்குத் தேவையான அளவு எண்ணெயை நீங்கள் ஆயத்தமாக வைத்திருந்தீர்கள், இல்லையெனில் வைத்திருக்கவில்லை.

அவர்கள் எக்ஸெட்டரிலிருந்து அந்தச் செய்தியுடன் புறப்பட்டபோது, அவர்கள் முத்திரையிடப்பட்ட ஒரு ஜனத்தை எடுத்துக்காட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். சிலரிடம் 1844 அக்டோபர் 22 அன்று திருமணத்திற்குள் நுழையப் போதுமான எண்ணெய் இருந்தது; சிலரிடம் இல்லை. அந்த அறுபத்தாறு நாட்கள், ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் மூடிய கதவிற்குள் தேவனுடைய ஜனங்கள் முத்திரையிடப்படும் காலப்பகுதியைக் குறிக்கின்றன. அவர்களிடம் உரிய அளவு எண்ணெய் இருந்திருந்தால், அவர்கள் விசுவாசத்தினால் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் நுழைந்தார்கள். சகோதரி வைட், கடைசி நாட்களில் தேவனுடைய ஜனங்கள் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் நுழைவதை எடுத்துக்காட்டினார்; மேலும், அவரது அல்பா வரலாற்றில், விசுவாசத்தினால் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் நுழைவதுடன் தொடர்புடையது ஜீவனோ மரணமோ என்ற ஒரு சோதனையாக இருந்தது. கடைசி நாட்களில், ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்து நாலாயிரம் பேர் விசுவாசத்தினால் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் நுழைவார்களா என்ற விஷயத்தில் சோதிக்கப்படுவார்கள். இது மீண்டும் ஒருமுறை ஜீவனோ மரணமோ என்ற சோதனையாகும்.

அடுத்தக் கட்டுரையில் இவ்விஷயங்களைத் தொடர்ந்து ஆராய்வோம்.

“ஆலயத்தைச் சுத்தி கரித்த செயலி னால், இயேசு தாம் மேசி யாவாகி ய தமது பணி என்ன என்பதை அறி வி த்து , தமது கிரியைக்கு ள் று மைந்தார். தெய்வீ க சந்நிதி யி ன் வாசஸ்தலமாக எழு ப்பப்பட்ட அந்த ஆலயம், இஸ்ரவேலு க்கு ம் உலகத்தி ற்கு ம் ஒரு பொரு ட்படு த்தப்பட்ட பாடமாக அமைவதற்காகவே தி ட்டமி ட்ப்பட்டது . நித்தி ய காலங்களிலி ரு ந்தே, ஒளிமி கு பரிசு த்தமான சேராப்தா தரிலி ரு ந்து மனிதன் வரையி லு ம், படைக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு ஜீ வராசி யு ம் படைத்தவரின் உட்பி ரசன்னத்தி ற்கான ஆலயமாக இரு க்க வேண்டு ம் என்பதே தேவனு டைய நோக்கமாக இரு ந்தது . பாவத்தி ன் காரணமாக, மனிதகு லம் தேவனு க்கான ஆலயமாக இரு ப்பதை நிறு த்தி வி ட்டது . தீ மையி னால் இரு ளடைந்து களங்கப்பட்ட மனித இரு தயம் இனி தெய்வீ கவரின் மகி மையை வெளிப்படு த்தவி ல்லை. ஆனால் தேவகு மாரனின் அவதாரத்தி னால், பரலோகத்தி ன் நோக்கம் நிறைவேறு கி றது . தேவன் மனிதகு லத்தி ல் வாசமி ரு க்கி றார்; இரட்சி க்கு ம்கி ரு பையி னால் மனிதனின் இரு தயம் மீ ண்டு ம் அவரு டைய ஆலயமாகி றது . ஒரு சலேமி லி ரு ந்த ஆலயம் ஒவ்வொரு ஆத்து மாவி ற்கு ம்தி றந்தி ரு க்கு ம் உயர்ந்த இலக்கு க்கான இடையறாத சாட்சி யாக இரு க்கு ம்படி தேவன் நிர்ணயி த்தி ரு ந்தார். ஆனால் யூ தர்கள் தாங்கள் மி கு ந்த பெரு மையு டன் நோக்கி ய அந்தக் கட்டி டத்தி ன் அர்த்தத்தை உணரவி ல்லை. அவர்கள் தங்களைத் தெய்வீ க ஆவி க்கான பரிசு த்த ஆலயங்களாக ஒப்பு க்கொடு க்கவி ல்லை. அப்பரிசு த்த வாணிபத்தி ன் கு ழப்பக் கலகத்தால் நிரம்பி ய ஒரு சலேம் ஆலயத்தி ன் மு ற்றங்கள், இச்சையான வேட்கைகளின் இரு ப்பி னாலு ம் அப்பரிசு த்த சி ந்தனைகளினாலு ம் களங்கப்பட்ட இரு தயத்தி ன் ஆலயத்தை மி கு ந்த உண்மையோடு பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தி ன்.”

“உலகத்தின் வாங்குவோரும் விற்குவோரும் இருந்தவர்களிடமிருந்து ஆலயத்தைச் சுத்திகரித்ததன்மூலம், பாவத்தின் அசுத்தத்திலிருந்து இருதயத்தைச் சுத்திகரிப்பதே தமது பணி என்று இயேசு அறிவித்தார்,—ஆத்துமாவைக் கெடுக்கும் பூமியாசைகள், சுயநலக் காமவெறிகள், தீய பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து. மல்கியா 3:1–3 மேற்கோள் காண்க.” The Desire of Ages, 161.

“தீ ர்க்கதரிசி சொல்லு கி றார்: ‘வேறொரு தூ தன் பரலோகத்தி லி ரு ந்த இறங்கி வரு வதைக் கண்டேன்; அவனு க்கு மகத்தான அதி காரம் இரு ந்தது ; பூ மி அவன் மகி மையி னால் பி ரகாசமாயி ற்று . அவன் பல சத்தத்தோடு வல்லமையாய்கூ வி : மகா பாபி லோன் வி ழு ந்தது , வி ழு ந்தது ; அது பி சாசு களின் வாசஸ்தலமாயி ற்று ’ (வெளிப்படு த்தி வி சேஷம் 18:1, 2). இது வே இரண்டாம் தூ தனால் கொடு க்கப்பட்ட அதே செய்தி யாகு ம். பாபி லோன் வி ழு ந்தது , ‘ஏனெனில் அவள் தன் வேசி த்தனத்தி ன் உக்கி ரமான மது வை எல்லா ஜாதி களு க்கு ம் கு டி க் கொடு த்தாள்’ (வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் 14:8). அந்த மது என்ன?—அவளு டைய பொய்யான போதனைகளே. நான்காம் கற்பனையி ன் ஓய்வு நாளு க்கு ப்பதி லாக அவள் உலகத்து க்கு ஒரு போலி யான ஓய்வு நாளைக் கொடு த்தி ரு க்கி றாள்; மேலு ம், ஆதி யி ல்

ஏதேன் தோட்டத்தி ல் சாத்தான் ஏவாளிடம் மு தலி ல் சொன்ன
பொய்யான கரு த்தான—ஆத்து மாவி ன் இயல்பான
அமரத்து வத்தை—மீ ண்டு ம் கூ றி யி ரு க்கி றாள். இதற்கு ஒப்பான அ
தவறு களையு ம் அவள்தா ரத்தா ரமாகப் பரப்பி யி ரு க்கி றாள்;
'மனு ஷரு டைய கட்டளைகளையே உபதேசங்களாகப் போதி த்து '
(மத்தேயு 15:9)."

"இயேசு தமது பொதுப் பணியை ஆரம்பித்தபோது, ஆலயத்தை அதன்
பரிசுத்தத்திற்கு விரோதமான அவமதிப்பிலிருந்து சுத்திகரித்தார்.
அவருடைய ஊழியத்தின் இறுதியான செயல்களில் ஒன்றாக
ஆலயத்தின் இரண்டாவது சுத்திகரிப்பும் இருந்தது. அதுபோலவே,
உலகத்திற்கான எச்சரிக்கையின் இறுதி கிரியையில், சபைகளுக்குச்
செய்யப்பட்ட இரண்டு தனித்துவமான அழைப்புகள் உள்ளன.
இரண்டாம் தூதனுடைய செய்தி இதுவாகும்: 'பெரிய நகரமான
பாபிலோன் விழுந்தது, விழுந்தது; ஏனெனில் தன் விபசாரத்தின்
கோபமுள்ள திராட்சரசத்தை அவள் சகல ஜாதிகளும் குடிக்கச்
செய்தாள்' (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 14:8). மூன்றாம் தூதனுடைய
செய்தியின் மகத்தான முடிக்கத்திலும், பரலோகத்திலிருந்து ஒரு சத்தம்
இவ்வாறு சொல்லக் கேட்கப்படுகிறது: 'என் ஜனங்களே, நீங்கள்
அவளுடைய பாவங்களில் பங்குகொள்ளாதபடிக்கும், அவளுக்கு வரும்
வாதைகளில் நீங்கள் அடையாதபடிக்கும், அவளைவிட்டு வெளியே
வாருங்கள். ஏனெனில் அவளுடைய பாவங்கள் பரலோகமட்டும்
எட்டியுள்ளன; தேவன் அவளுடைய அக்கிரமங்களை
நினைவுகூர்ந்திருக்கிறார்' (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 18:4, 5)." Selected
Messages, book 2, 118.